

Svenska språkvårdsnämnden i Finland 1971

Svenska språkvårdsnämnden i Finland arbetar med mycket små ekonomiska och personella resurser. När undervisningsministeriet i februari 1971 anmodade nämnden att inkomma med utlåtande om ett av en statskommitté utarbetat förslag till lag och förordning om ett statligt språkforskningsinstitut, i vilket det svenska språkvårdsarbetet skulle inordnas, var nämndens inställning därför positiv. I utlåtandet sades bl.a.:

”Svenska språkvårdsnämnden i Finland kan i stort sett förhålla sig positivt till de i betänkandet framlagda förslagen till lag och förordning. De innebär att den organisatoriska grunden och de ekonomiska förutsättningarna för språkforskningen och språkvården stärks. Nämnden konstaterar med tillfredsställelse att en verksamhet, som hittills har varit uppdelad på flera olika svenska institutioner, inom det planerade statliga verket kan sammanföras i en svensk avdelning, jämförbar med de två finska. Det vetenskapliga behovet bör dock inte få överskugga det språkvårdande syfte språkvårdsnämndens arbete hittills har tjänat.”

Då utlåtandet avfattades räknade man optimistiskt med att lagförslaget skulle föreläggas riksdagen hösten 1971. Detta skedde emellertid inte, varför det svenska språkvårdsarbetet i Finland ännu inte har tagit det steg framåt mot ekonomisk och organisatorisk trygghet som lagens antagande skulle innebära.

Svenska Finlands folktingsfullmäktige kallade i februari 1971 följande femton personer till medlemmar av språkvårdsnämnden för treårsperioden 1971—1973: professor Olav Ahl-

bäck, rektor Harri Edgren, talpedagogen, fil. kand. Östen Engström, professor Åke Granlund, justitierådet Henrik Grönqvist, professor Lars Huldén, fil. lic. Christer Hummelstedt, professor Egil Nicklin, rektorn för Svenska teaterskolan Kristin Olsoni, professor Olav Panelius, professor Björn Petersson, författaren Ingmar Svedberg, professor Carl-Eric Thors, redaktör Ole Torvalds och fil. mag. Sten-Olof Westman. Dessa representerar som individer, inte som företrädare för organisationer, språklig sakkunskap på olika områden, språkvetenskap, undervisning, lagstiftning, teknik, journalistik osv.

Under 1971 sammankom nämnden i sin helhet endast till årsmöte. Arbetsutskottet sammanträdde 4 gånger. De kontinuerliga kontakterna med de övriga nordiska språknämnderna sköttes av sekreteraren, som också svarade för telefonrådgivningen i språkfrågor två timmar dagligen och språkgranskade texter.

Vid nämndens årsmöte den 5 april höll Sten-Olof Westman, då svensk programchef vid Finlands rundradio, ett med avsnitt ur bandade program illustrerat föredrag om "Språket i radio och tv". Det följdes av en diskussion, i vilken även inbjudna radiokritiker samt radio- och tv-redaktörer deltog.